

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1190/2012

z dnia 12 grudnia 2012 r.

w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella* Enteritidis i *Salmonella* Typhimurium w stadach indyków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie podjęcia właściwych i skutecznych środków w zakresie wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w szczególności na etapie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia częstości ich występowania i zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowią one dla zdrowia publicznego.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 przewiduje ustanowienie unijnego celu dotyczącego ograniczenia częstości występowania u indyków wszystkich serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego na etapie produkcji pierwotnej. Ograniczenie to jest konieczne, aby mogły zostać spełnione kryteria dotyczące salmonelli w świeżym mięsie indyków określone w części E załącznika II do tego rozporządzenia oraz w rozdziale 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych⁽²⁾.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że cel unijny ma obejmować liczbowe wyrażenie maksymalnej wartości procentowej jednostek epidemiologicznych z wynikiem dodatnim lub minimalnej wartości procentowej ograniczenia liczby jednostek epidemiologicznych z wynikiem dodatnim, maksymalny termin, w jakim cel musi zostać osiągnięty, oraz określenie systemów badawczych koniecznych do sprawdzenia, czy cel został osiągnięty. W stosownych przypadkach ma również zawierać określenie serotypów o znaczeniu dla zdrowia publicznego.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że przy ustalaniu celu unijnego należy uwzględnić doświadczenie zdobyte w ramach obowiązujących środków krajowych, informacje przekazywane Komisji lub Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „EFSA”) w ramach obowiązujących wymagań unijnych, w szczególności w ramach informacji przewidzianych

w dyrektywie 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG⁽³⁾, w szczególności w jej art. 5.

(5) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 584/2008 z dnia 20 czerwca 2008 r. wykonującym rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wspólnotowego celu ograniczenia częstości występowania *Salmonelli* Enteritidis i *Salmonelli* Typhimurium u indyków⁽⁴⁾ określono cel w odniesieniu do maksymalnej wartości procentowej stad indyków z wynikiem dodatnim dla tych dwóch serotypów salmonelli na poziomie 1 % lub niższym do dnia 31 grudnia 2012 r., zarówno dla stad indyków rzeźnych jak i dorosłych indyków hodowlanych.

(6) W sprawozdaniu podsumowującym Unii Europejskiej w sprawie tendencji dotyczących chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i ognisk przenoszonych przez żywność oraz ich źródeł w 2010 r.⁽⁵⁾ stwierdzono, że z zachorowaniami u ludzi najczęściej mają związek serotypy *Salmonella* Enteritidis i *Salmonella* Typhimurium. W 2010 r. znacznie zmniejszyła się w szczególności liczba odnotowanych u ludzi przypadków wywołanych przez *Salmonella* Enteritidis.

(7) W marcu 2012 r. EFSA przyjął opinię naukową na temat przewidywanego wpływu ustanowienia nowego celu ograniczenia występowania salmonelli u indyków na zdrowie publiczne⁽⁶⁾. Stwierdzono w niej, że u drobiu zakażenie od organizmów rodzicielskich na potomstwo przekazywane jest najczęściej w przypadku serotypu salmonelli odzwierzęcej *Salmonella* Enteritidis. EFSA zauważył również, że unijne środki kontroli dotyczące indyków przyczyniły się do znaczącego zmniejszenia występowania u ludzi przypadków salmonellozy związanej z indykami w porównaniu z sytuacją w roku 2007. Dlatego należy potwierdzić ten cel.

(8) Szczepy jednofazowe *Salmonella* Typhimurium stały się w ostatnich latach najczęściej wykrywanymi serotypami salmonelli u kilku gatunków zwierząt i w izolatach klinicznych od ludzi, jak wskazano w sprawozdaniu podsumowującym Unii Europejskiej w sprawie tendencji dotyczących chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i ognisk przenoszonych przez żywność oraz ich źródeł w 2010 r. W opinii naukowej

(1) Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

(2) Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.

(3) Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.

(4) Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 3.

(5) Dziennik EFSA 2012; 10(3):2597.

(6) Dziennik EFSA 2012; 10(4):2616.

EFSA z 2010 r. w sprawie monitorowania i oceny zagrożenia dla zdrowia publicznego stwarzanego przez szczepy podobne do *Salmonella* Typhimurium, przyjętej w dniu 22 września 2010 r. ⁽¹⁾, również stwierdzono, że szczepy jednofazowe *Salmonella* Typhimurium o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-, co obejmuje szczepy z antygenem O5 i bez tego antygeny, muszą być uważane za odmiany *Salmonella* Typhimurium stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożenia stwarzanego przez inne szczepy *Salmonella* Typhimurium. Dlatego cel musi również obejmować szczepy *Salmonella* Typhimurium o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-.

- (9) Aby sprawdzić, czy cel unijny został spełniony, trzeba przeprowadzić wielokrotne pobieranie próbek ze stad indyków. Do oceny i porównywania wyników konieczne jest opisanie wspólnego programu badań.
- (10) Krajowe programy zwalczania służące osiągnięciu celu unijnego na 2013 r. w odniesieniu do stad indyków przedłożono w celu współfinansowania przez Unię zgodnie z decyzją Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽²⁾. Zmiany techniczne wprowadzone w załączniku do niniejszego rozporządzenia stosuje się bezpośrednio. W związku z powyższym Komisja nie musi ponownie zatwierdzać krajowych programów zwalczania wykonujących niniejsze rozporządzenie. Tym samym nie jest wymagany okres przejściowy.
- (11) W celu zachowania jasności rozporządzenie (WE) nr 584/2008 należy uchylić.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel unijny

1. Cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczący ograniczenia występowania *Salmonelli* Enteritidis i *Salmonelli* Typhimurium u indyków („cel unijny”), jest następujący:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2012 r.

- a) ograniczenie maksymalnej rocznej wartości procentowej stad indyków rzeźnych z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli* Enteritidis oraz *Salmonelli* Typhimurium do 1 % lub mniej; oraz
- b) ograniczenie maksymalnej rocznej wartości procentowej dorosłych stad indyków hodowlanych z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli* Enteritidis oraz *Salmonelli* Typhimurium do 1 % lub mniej.

Jednakże w państwach członkowskich, w których istnieje mniej niż 100 dorosłych stad hodowlanych bądź stad indyków rzeźnych, cel unijny wynosi nie więcej niż jedno dorosłe stado hodowlane lub stado indyków rzeźnych z wynikiem dodatnim rocznie.

W odniesieniu do jednofazowej *Salmonelli* Typhimurium celem unijnym objęte są serotypy o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-.

2. System badawczy konieczny do sprawdzania postępów w realizacji celu unijnego jest określony w załączniku („system badawczy”).

Artykuł 2

Przegląd celu unijnego

Komisja dokonuje przeglądu celu unijnego, uwzględniając informacje zebrane zgodnie z systemem badawczym i kryteriami określonymi w art. 4 ust. 6 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 3

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 584/2008

Rozporządzenie (WE) nr 584/2008 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2010; 8(10):1826.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

ZAŁĄCZNIK

System badawczy konieczny do sprawdzenia, czy osiągnięto cel unijny, o którym mowa w art. 1 ust. 2

1. SCHEMAT POBIERANIA PRÓBEK

Pobieranie próbek obejmuje wszystkie stada indyków rzeźnych i hodowlanych w ramach krajowych programów zwalczania, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

2. MONITOROWANIE INDYKÓW

2.1. Częstotliwość pobierania próbek

a) Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze pobierają próbki ze wszystkich stad indyków rzeźnych i hodowlanych w następujący sposób:

(i) pobieranie próbek w stadach indyków rzeźnych i hodowlanych ma miejsce w okresie trzech tygodni przed ubojem. Właściwy organ może zezwolić na pobieranie próbek w okresie sześciu tygodni przed datą uboju w przypadku indyków, które są utrzymywane dłużej niż 100 dni lub są objęte ekologiczną produkcją indyków zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 889/2008⁽¹⁾;

(ii) pobieranie próbek w stadach indyków hodowlanych odbywa się:

- w stadach w okresie odchowu: jednodniowych, czterotygodniowych oraz na dwa tygodnie przed osiągnięciem fazy nieśności lub przeniesieniem do jednostki nieśnej,
- w stadach dorosłych: przynajmniej co trzy tygodnie w fazie nieśności w gospodarstwie lub w wylęgarni,
- w gospodarstwie w przypadku stad indyków hodowlanych, z których jaja wylęgowe przeznaczone są do handlu wewnątrz Unii;

(iii) właściwy organ może zdecydować o zastosowaniu jednej z opcji, o których mowa w ppkt (ii) tiret drugie, w odniesieniu do wszystkich stad w całym systemie badawczym. Pobieranie próbek w stadach hodowlanych, z których jaja wylęgowe przeznaczone są do handlu wewnątrz Unii, musi mieć jednak miejsce na terenie gospodarstwa;

(iv) w drodze odstępstwa od przepisów ppkt (ii) tiret drugie, jeżeli cel unijny zostanie osiągnięty przez co najmniej dwa kolejne lata kalendarzowe na terytorium całego państwa członkowskiego, częstotliwość pobierania próbek na terenie gospodarstwa może zostać zmniejszona tak, by pobieranie miało miejsce co cztery tygodnie, według uznania właściwego organu. Właściwy organ może jednak zdecydować o zachowaniu lub przywróceniu trzytygodniowego odstępu pomiędzy badaniami w przypadku wykrycia przedmiotowych serotypów salmonelli w stadzie hodowlanym w danym gospodarstwie lub w każdym innym przypadku, gdy uzna to za stosowne.

b) Pobieranie próbek przez właściwy organ obejmuje co najmniej:

(i) pobieranie próbek w stadach indyków hodowlanych:

- raz w roku we wszystkich stadach liczących przynajmniej 250 dorosłych indyków hodowlanych między 30 a 45 tygodniem życia oraz we wszystkich gospodarstwach utrzymujących stada elitarne, praprodukcyjne i produkcyjne indyków hodowlanych; właściwy organ może zdecydować, że takie pobieranie próbek może się również odbywać w wylęgarni; oraz
- we wszystkich stadach w gospodarstwach w przypadku wykrycia *Salmonelli* Enteritidis lub *Salmonelli* Typhimurium w próbkach pobranych w wylęgarni przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze lub w ramach kontroli urzędowych, w celu zbadania pochodzenia zakażenia;

(ii) pobieranie próbek w stadach indyków rzeźnych prowadzone jest raz w roku, co najmniej w jednym stadzie w 10 % gospodarstw utrzymujących przynajmniej 500 indyków rzeźnych;

(iii) pobieranie próbek można przeprowadzać na zasadzie ryzyka i dodatkowo za każdym razem, gdy właściwy organ uzna, że zachodzi taka konieczność;

(iv) pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić pobranie próbek przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, o którym mowa w lit. a).

2.2. Procedura pobierania próbek

2.2.1. Ogólne zasady pobierania próbek

Właściwy organ lub podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze dopilnowuje, aby próbki były pobierane przez przeszkolone osoby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1.

Pobieranie próbek w stadach indyków hodowlanych przeprowadza się zgodnie z pkt 2.2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 200/2010⁽¹⁾.

Do pobierania próbek w stadach indyków rzeźnych do każdego stada należy użyć co najmniej dwóch par okładzin na buty. Okładziny nakłada się na buty i próbki pobiera się, idąc przez kurnik. Okładziny zawierające próbki z jednego stada indyków można połączyć w jedną próbkę.

Przed założeniem okładzin na buty ich powierzchnię należy zwilżyć:

- a) rozcieńczalnikiem maksymalnego odzysku (MRD: 0,8 % chlorku sodu, 0,1 % peptonu w sterylnej dejonizowanej wodzie); lub
- b) sterylną wodą; lub
- c) innym rozcieńczalnikiem zatwierdzonym przez krajowe laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003; lub
- d) autoklawowaniem w pojemniku razem z rozcieńczalnikami.

Okładziny na buty zwilża się poprzez nalanie płynu do okładzin przed ich założeniem lub wytrząsanie okładzin w pojemniku z rozcieńczalnikiem.

Należy dopilnować, aby wszystkie części pomieszczenia były proporcjonalnie uwzględnione w próbie. Każda para okładzin na buty musi odpowiadać około 50 % powierzchni pomieszczenia.

Po zakończeniu pobierania próbek należy ostrożnie zdjąć okładziny z butów, uważając, aby nie usunąć przylegającego do nich materiału. Aby zachować materiał, można okładziny na buty odwrócić na drugą stronę. Należy je umieścić w torebce lub w naczyniu i opatrzyć opisem.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu minimalnej liczby próbek w celu zapewnienia reprezentatywności ich pobierania, w oparciu o prowadzoną w poszczególnych przypadkach ocenę parametrów epidemiologicznych, takich jak warunki ochrony biologicznej, układ lub wielkość stada.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zezwoleniu na zastąpienie jednej pary okładzin na buty próbką kurzu o wadze 100 g pobraną z wielu miejsc w całym pomieszczeniu z powierzchni, gdzie widoczny jest kurz. Jako alternatywa, do zebrania kurzu z wielu powierzchni w całym pomieszczeniu mogą być wykorzystane jeden lub więcej zwilżonych tamponów o łącznej powierzchni wynoszącej co najmniej 900 cm². Każdy tampon musi być z obu stron dobrze pokryty kurzem.

2.2.2. Szczegółowe instrukcje dla niektórych rodzajów gospodarstw

- a) W przypadku stad indyków w chowie wybiegowym próbki pobiera się tylko wewnątrz kurnika.
- b) Jeżeli dostęp do pomieszczenia jest niemożliwy z powodu ograniczonego miejsca w przypadku stad liczących mniej niż 100 indyków, co uniemożliwia zastosowanie okładzin na buty i przejście w nich przez pomieszczenie, to okładziny na buty można zastąpić takimi samymi tkaninowymi okładzinami na ręce, jakie stosuje się do kurzu. Próbki pobiera się wtedy, pocierając okładzinami o powierzchnie zanieczyszczone świeżymi odchodami, a jeżeli jest to niemożliwe, wówczas stosuje się inne techniki pobierania próbek odchodów odpowiednio do celu, jaki ma być osiągnięty.

2.2.3. Pobieranie próbek przez właściwy organ

Właściwy organ upewnia się, przeprowadzając w razie potrzeby dodatkowe badania lub analizę dokumentacji, czy wyniki nie są zmienione ze względu na obecność środków przeciwdrobnoustrojowych lub innych substancji hamujących wzrost bakterii.

W przypadku gdy nie wykryto obecności *Salmonelli* Enteritidis ani *Salmonelli* Typhimurium, ale wykryto obecność środków przeciwdrobnoustrojowych lub efekt hamujący wzrost bakterii, stado uznaje się za zakażone stado indyków na potrzeby celu unijnego, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

2.2.4. Transport

Próbki są przesyłane niezwłocznie przesyłką ekspresową lub kurierską do laboratoriów, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003. Podczas transportu próbki chroni się przed działaniem temperatury przekraczającej 25 °C i promieni słonecznych.

Jeżeli próbek nie można wysłać w ciągu 24 godzin od ich pobrania, przechowuje się je w chłodziarce.

3. ANALIZY LABORATORYJNE

3.1. Przygotowanie próbek

W laboratorium próbki powinny być przechowywane w stanie schłodzonym aż do badania, które powinno rozpocząć się w ciągu 48 godzin po ich przyjęciu oraz w ciągu 96 godzin po pobraniu próbek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 11.3.2010, s. 1.

Należy ostrożnie rozpakować parę (pary) okładzin na buty/skarpety, aby uniknąć usunięcia przylegających odchodów, zebrać je i umieścić w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej (BPW), ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej. Okładziny na buty/skarpety powinny być w całości zanurzone w BPW, konieczne może być więc dodanie większej ilości BPW.

Zaleca się oddzielną analizę próbki kurzu. Jednakże w przypadku stad indyków rzeźnych właściwy organ może dopuścić ich analizę łącznie z parą okładzin na buty/skarpety.

Próbkę wiruje się do pełnego nasycenia, a następnie kontynuuje hodowlę zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

Inne próbki (np. ze stad hodowlanych lub wylęgarni) przygotowuje się zgodnie z pkt 2.2.2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 200/2010.

Jeżeli uzgodnione zostaną normy Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) lub Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) dotyczące przygotowywania odchodów do badań na obecność salmonelli, to należy je stosować i zastępować one przepisy dotyczące przygotowania próbek określone w niniejszym punkcie.

3.2. Metoda wykrywania

Należy stosować metodę wykrywania zalecaną przez unijne laboratorium referencyjne ds. badania salmonelli w Bilthoven w Holandii.

Metoda ta jest opisana w załączniku D do normy EN/ISO 6579 (2002): „Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage” (Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji).

W tej metodzie wykrywania w charakterze pojedynczego ośrodka selektywnego wzbogacania stosuje się ośrodek półstały (zmodyfikowany półstały ośrodek Rappaporta-Vassiliadis, MSRV).

3.3. Określanie serotypów

Dla stad indyków hodowlanych przynajmniej jeden izolat z każdej próbki o wyniku dodatnim podlega serotypowaniu według schematu White'a-Kauffmanna-Le Minora.

Dla stad indyków rzeźnych przynajmniej jeden izolat z każdej próbki o wyniku dodatnim pobranej przez właściwy organ podlega serotypowaniu według schematu White'a-Kauffmanna-Le Minora.

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zobowiązane są co najmniej dopilnować, aby w przypadku wszystkich izolatów żaden z nich nie należał do serotypów *Salmonella* Enteritidis ani *Salmonella* Typhimurium w tym szczepów jednofazowych o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-.

3.4. Metody alternatywne

W odniesieniu do próbek pobieranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze zamiast metod przygotowywania próbek, wykrywania i serotypowania, przewidzianych w pkt 3.1, 3.2 i 3.3 niniejszego załącznika, można zastosować metody analizy przewidziane w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, jeżeli zostały one zatwierdzone zgodnie z EN/ISO 16140.

3.5. Przechowywanie szczepów

Laboratoria dopilnowują, aby dla każdego stada przynajmniej jeden wyizolowany szczep *Salmonelli* spp. rocznie był pobierany przez właściwy organ i przechowywany do celów przeprowadzenia w przyszłości fagotypowania lub oznaczania wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe, z zastosowaniem zwykłych metod zbioru kultury, które muszą zapewniać integralność szczepów przez co najmniej dwa lata od daty analizy.

Właściwy organ może postanowić, że izolaty *Salmonella* spp. z próbek pobieranych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze również będą przechowywane do celów przeprowadzenia w przyszłości fagotypowania lub oznaczania wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe, aby zapewnić izolaty do badań zgodnie z art. 2 decyzji Komisji 2007/407/WE⁽²⁾.

4. WYNIKI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

4.1. Obliczanie częstości występowania na potrzeby sprawdzenia celu unijnego

Na potrzeby sprawdzenia realizacji celu unijnego stado indyków jest uważane za mające wynik dodatni, gdy została w nim wykryta obecność *Salmonelli* Enteritidis lub *Salmonelli* Typhimurium (innych niż szczepy szczepionki, ale z uwzględnieniem jednofazowych szczepów o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-).

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 14.6.2007, s. 26.

Stada indyków o wyniku dodatnim są liczone tylko raz dla serii, bez względu na liczbę przeprowadzonych operacji pobierania próbek i badań, a informacje o nich są przekazywane tylko w pierwszym roku, w którym próba miała wynik dodatni. Częstość występowania oblicza się oddzielnie dla stad indyków rzeźnych i dorosłych stad indyków hodowlanych.

4.2. Sprawozdawczość

4.2.1. Sprawozdanie zawiera:

- a) łączną liczbę stad indyków rzeźnych i dorosłych indyków hodowlanych, które poddano badaniu co najmniej raz w roku sprawozdawczym;
- b) całkowitą liczbę stad rzeźnych i dorosłych stad hodowlanych z wynikiem dodatnim dla dowolnego serotypu salmonelli w państwie członkowskim;
- c) liczbę stad indyków rzeźnych i dorosłych indyków hodowlanych, które co najmniej raz uzyskały wynik dodatni dla *Salmonelli* Enteritidis i *Salmonelli* Typhimurium włącznie ze szczepami jednofazowymi o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-;
- d) liczbę stad indyków rzeźnych i dorosłych indyków hodowlanych z wynikiem dodatnim dla każdego serotypu salmonelli lub dla nieokreślonej odmiany salmonelli (izolaty nieoznaczalne lub niepoddane serotypowaniu).

4.2.2. Informacje, o których mowa w pkt 4.2.1 lit. a)–d), dostarcza się osobno dla próbek pobieranych w ramach ogólnego krajowego programu zwalczania salmonelli:

- a) dla próbek pobieranych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze, zgodnie z pkt 2.1 lit. a); oraz
- b) dla próbek pobieranych przez właściwe organy, zgodnie z pkt 2.1 lit. b).

4.2.3. Wyniki badań uznaje się za istotne informacje dotyczące łańcucha pokarmowego zgodnie z sekcją III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Właściwemu organowi należy udostępnić co najmniej następujące informacje o każdym zbadanym stadzie indyków:

- a) informacje dotyczące gospodarstwa, które pozostają bez zmian w miarę upływu czasu;
- b) informacje dotyczące stada, które pozostają bez zmian w miarę upływu czasu;
- c) miesiąc pobrania próbki;
- d) liczba ptaków w poszczególnych stadach.

Wyniki i wszelkie dodatkowe istotne informacje są przekazywane w ramach sprawozdania na temat tendencji i źródeł przewidzianego w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze niezwłocznie powiadamia właściwy organ o wykryciu *Salmonelli* Enteritidis i *Salmonelli* Typhimurium w tym szczepów jednofazowych o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i:-. Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze informuje laboratorium badawcze, aby podjęło ono odpowiednie działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.